

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący	SSA Bożena Summer-Brason
Sędziowie	SSA Mirosław Ziaja SSA Aleksander Sikora (spr.)
Protokolant	Agnieszka Przewoźnik

przy udziale Prokuratora Prok. Apel. Adama Rocha

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2014 r. sprawy

1. **Z. K.** s. M. i W., ur. (...) w O.

oskarżonego z art. 258 § 1 kk, art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

2. **M. K.**s. W.i W., ur. (...)w K.

oskarżonego z art. 271 § 3 kk w zw. z art. 273 kk i art. 270 § 1 kk i art. 18 § 3 kk

w zw. z art. 299 § 1 kk w zw. z art. 299 § 5 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk, art. 258 § 1 kk

3. **J. G.** s. H. i M., ur. (...) w S.

oskarżonego z art. 299 § 5 kk w zw. z art. 299 § 1 kk i art. 18 § 2 i 3 kk w zw. z art. 271 § 3 kk i inne

4. **P. K.**s. A.i E., ur. (...)w S.

oskarżonego z art. 18 § 2 i 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk

w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk, art. 296 § 2 i 3 kk w zw.

z art. 12 kk i inne

5. **Z. J.**s. M.i W., ur. (...)w W.

oskarżonego z art. 18 § 2 i 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk

w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk i inne

6. **A. K.** s. J. i L., ur. (...) w K.

oskarżonego z art. 18 § 2 i 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk

w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk, art. 258 § 1 kk

na skutek apelacji prokuratora co do oskarżonych: J. G., P. K., Z. J., A. K. i obrońców oskarżonych: Z. K., M. K., J. G., P. K., Z. J.

od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 17 marca 2014 r.

sygn. akt. XVI K 71/08

I. uchyla zaskarżony wyrok w punktach od 1 do 14 oraz od 18 do 20 i w tym zakresie sprawę przekazuje Sądowi Okręgowemu w Katowicach do ponownego rozpoznania;

II. utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy w pozostałym zakresie;

III. kosztami postępowania odwoławczego, w części dotyczącej oskarżonego A. K., obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II AKa 349/14

UZASADNIENIE

Z. K. oskarżony został o to, że:

I. w okresie od początku lutego do końca sierpnia 2002 roku w B., G., K., N., D., G., R., P. i innych miejscowościach na terenie kraju, działając wspólnie i w porozumieniu z J. K., Z. J., A. K., P. K., J. A., M. K., S. F. i innymi osobami, osobami tym n/n mężczyzną podającym się za H. O. oraz ustalonym mężczyzną, co do których materiał dowodowy znajduje się w innych postępowaniach karnych, w różnych składach osobowych, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu dokonywanie przestępstw polegających na doprowadzeniu (...) S.A. Zakład (...) w B. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, w postaci należności przewozowych za przewozy w krajowej komunikacji kolejowej oraz podejmowaniu czynności, które mogą udaremnić lub znacznie utrudnić stwierdzenie przestępnego pochodzenia środków płatniczych uzyskanych z korzyści związanych z popełnieniem tego czynu zabronionego, tj. o czyn z art. 258§1 k.k.,

II. w okresie od 17 maja 2002 r. do 11 lipca 2002 r. w G., P. i W., działając czynem ciągłym, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z prezesem (...) sp. z o.o. z siedzibą w G. J. K., jako właściciel w/w spółki doprowadzili (...) S.A. z siedzibą w W., obecnie (...) S.A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie nie mniejszej niż 4.603.566,26 zł, w ten sposób, że w ramach łączącego ich porozumienia podczas zawierania w dniu 17 maja 2002 r. umowy spedycyjnej nr (...) z (...) S.A. z siedzibą w W., wprowadzili pokrzywdzoną spółkę w błąd co do zamiaru wywiązania się w całości z zawartej umowy, polegającej na zobowiązaniu się jako płatnik do rozliczania należności (...) S.A. z siedzibą w W. wobec (...) S.A. z tytułu wykonywanych przewozów przesyłek towarowych, a następnie przyjęli z (...) S.A. z siedzibą w W. pieniądze w kwocie 5.280.548,08 zł z czego nie odprowadzili na rzecz (...) S.A. Zakład (...) w B. kwoty nie mniejszej niż 4.603.566,26 zł, działając tym samym na szkodę (...) S.A. z siedzibą w W. tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

M. K. został oskarżony o to, że:

III. w okresie od początku czerwca 2002 roku do co najmniej końca 2002 roku w K., N. i N. działając w warunkach przestępstwa ciągłego, z góry powziętym zamiarem bezpośrednim, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z J. A. i J. G. oraz działając w ramach firmy PW (...) sp. z o. o. z siedzibą w K. przy ul. (...), za namową J. A., udzielił pomocy do czynności, które mogą udaremnić lub znacznie utrudnić stwierdzenie pochodzenia środków pieniężnych pochodzących z korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego jakie Z. K. i J. K. z (...) uzyskali w następstwie doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przedstawicieli (...) SA Zakład (...) w B. powodując szkodę w kwocie nie mniejszej niż 9.753.767 zł lub miejsca ich umieszczenia, wykrycia, zajęcia albo orzeczenia przepadku w ten sposób, że wystawił dla firmy (...) sp. z o. o. z siedzibą w N. ul. (...) poświadczające nieprawdę dokumenty w postaci 7 faktur VAT sprzedaży „usług baz danych w zakresie informacji ekonomicznej” i „praw do umieszczania reklam”, na których podrobił podpis A. S. w miejscu „imię i nazwisko osoby upoważnionej

do wystawienia faktury VAT" podpisując się każdorazowo nazwiskiem S., a następnie fakturami tymi posłużył się przekazując je J. G. celem dalszego ich przekazania W. K., z czego osiągnął korzyść majątkową nie mniejszą niż 30 tysięcy złotych, tj. o czyn z art. 271 § 3 kk w zb. z art. 273 kk i art. 270 § 1 kk i art. 18 § 3 kk w zw. z art. 299 § 1 kk w zb z art. 299 § 5 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 § k.k.;

IV. w okresie od początku lutego 2002 roku do co najmniej końca 2002 roku w B., G., K., N., D., G., R., P.i innych miejscowościach na terenie kraju, działając wspólnie i w porozumieniu z J. K., Z. K., P. K., Z. J., A. K., M. K., J. A., S. F.i innymi osobami, w tym nn mężczyzną podającym się za H. O.oraz ustalonym mężczyzną, co do których materiał dowodowy znajduje się w innych postępowaniach karnych, w różnych składach osobowych, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu dokonywanie przestępstw polegających na doprowadzeniu (...) S.A.Zakład (...)w B.do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci należności przewozowych za przewozy w krajowej komunikacji kolejowej oraz podejmowaniu czynności, które mogą udaremnić lub znacznie utrudnić stwierdzenie przestępnego pochodzenia środków płatniczych uzyskanych z korzyści związanych z popełnieniem tego czynu zabronionego, tj. o czyn z art. 258 § 1 kk

J. G. oskarżony został o to, że:

V. w okresie od początku czerwca 2002 roku do co najmniej końca 2002 roku w K.i N.działając w warunkach przestępstwa ciągłego, z góry powziętym zamiarem bezpośrednim, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz działając w ramach przyjętego podziału ról w zorganizowanej grupie, wspólnie i w porozumieniu z M. K., J. A., J. K., n/n mężczyzną podającym się za H. O.oraz z innymi osobami, co do których materiały znajdują się w innych postępowaniach karnych, podjął czynności które mogą udaremnić lub znacznie utrudnić stwierdzenie pochodzenia środków pieniężnych pochodzących z korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego jakie Z. K.i J. K.z (...)uzyskali w następstwie doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przedstawicieli (...) SA Zakładów (...)w B.powodując szkodę w kwocie nie mniejszej niż 9.753.767 zł lub miejsca ich umieszczenia, wykrycia, zajęcia albo orzeczenia przepadku w ten sposób, że nakłonił i udzielił pomocy poprzez przekazanie informacji i wszelkich niezbędnych danych:

a/ J. A.– właściciela Agencji Reklamowo-Handlowo -Usługowej (...)z siedzibą w K.ul. (...)do wystawienia dla firmy (...) sp. z o.o.z siedzibą w N.ul. (...)poświadczających nieprawdę dokumentów w postaci 17 faktur VAT sprzedaży „usług baz danych w zakresie informacji ekonomicznej” oraz „praw do umieszczania reklam” oraz umów z dnia 12.04.2002 roku i 6.05.2002 roku na sprzedaż praw do umieszczania reklam wraz z załącznikami w postaci protokołów odbioru, a także do sporządzenia zaszyfrowanych płyt CD, na których miał znajdować się zakupiony towar;

b/ M. K.- prezesa PW (...) sp. z o.o.K.siedzibą w K.ul. (...)do wystawienia dla firmy (...) sp. z o.o.z siedzibą w N.ul. (...)poświadczających nieprawdę dokumentów w postaci 4faktur VAT sprzedaży „usług baz danych w zakresie informacji ekonomicznej” oraz „praw do umieszczania reklam ”, a następnie dokumentami tymi oraz zaszyfrowanymi płytami CD posłużył się przekazując je W.K.z firmy (...), z czego osiągnął korzyść majątkową nie mniejszą niż 25 tysięcy złotych, tj. o czyn określony w art. 299 § 5 k.k. w zw. z art. 299 §1 k.k. i art. 18 § 2 i 3 kk w zw. z art. 271 §3kki art. 273 kk w zw. z art. 11 § 2kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk;

VI. w okresie od początku lutego do końca 2002 roku w B., G., K., N., D., G., R., P.i innych miejscowościach na terenie kraju, działając wspólnie i w porozumieniu z J. K., Z. K., P. K., Z. J., A. K., M. K., J. A., S. F.i innymi osobami, w tym n/n mężczyzną podającym się za H. O.oraz ustalonym mężczyzną, co do których materiał dowodowy znajduje się w innych postępowaniach karnych, w różnych składach osobowych, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu dokonywanie przestępstw polegających na doprowadzeniu (...) S.A.Zakład (...)w B.do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci należności przewozowych za przewozy w krajowej komunikacji kolejowej oraz podejmowaniu czynności, które mogą udaremnić lub znacznie utrudnić stwierdzenie przestępnego pochodzenia środków płatniczych uzyskanych z korzyści związanych z popełnieniem tego czynu zabronionego, tj. o czyn z art. 258 § 1 kk

P. K.został oskarżony o to, że:

VII. w okresie od lutego do 29 kwietnia 2002 roku w K.i G., działając czynem ciągłym, wspólnie i w porozumieniu ze Z. J.i A. K.- viceprezesami zarządu PPHU (...) S A spółka z o.o.z siedzibą w K., w imieniu i z upoważnienia zarządu spółki, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz działając w ramach przyjętego podziału ról w zorganizowanej grupie, będąc prezesem zarządu spółki z o.o. Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe (...)z siedzibą w K., nakłonił Z. K.– właściciela spółki z o.o. (...)z siedzibą w G.oraz J. K.– prezesa tej spółki, co do których materiały dowodowe znajdują się w innym postępowaniu karnym, do dokonania przestępstw polegającego na doprowadzeniu do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) SAw B.poprzez wprowadzenie w błąd dyrektora M. S.i z-cę dyrektora A. W.przy podpisaniu umowy specjalnej nr (...), umowy rozliczeniowej nr (...)i umowy nr (...)dotyczącej zabezpieczenia terminowych płatności za wykonanie usług, zaniżając przewidywaną wielkość przewozów w maju 2002 roku oraz wpłatę zabezpieczenia należności i powodując z tego tytułu straty w łącznej wysokości nie mniejszej niż 9.753.787 złotych na szkodę (...) S.A.Zakład (...)w B.oraz udzielił pomocy w/w poprzez przekazanie informacji i dyspozycji niezbędnych do podpisania tych umów, z czego osiągnął korzyść majątkową w nieustalonej kwocie, tj. o czyn określony w art. 18§2i3kkw zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk;

VIII. w okresie od lutego do 6 sierpnia 2002 roku w K.i G., będąc prezesem zarządu PPHU (...) S A spółki z o.o.z siedzibą w K.ul. (...)i będąc z tego tytułu zobowiązany do zajmowania się sprawami majątkowymi tego podmiotu gospodarczego, działając w ramach przyjętego podziału ról w zorganizowanej grupie, wspólnie i w porozumieniu z Z. J.i A. K.- viceprezesami tej spółki, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej o nieustalonej dotychczas wysokości i nadużywając udzielonych mu uprawnień zawarł w imieniu i z upoważnienia zarządu spółki umowę spedycji o numerze (...)z Przedsiębiorstwem Handlowym (...) spółka z o.o.z siedzibą w G.na świadczenie usług przewozu węgla przez (...) Zakład (...)w B., pomimo tego, iż miał świadomość i wiedział, że (...)nie zamierza uiszczać stosownych opłat za przewozy tego towaru czym działał na szkodę reprezentowanej spółki wyrządzając jej znaczną szkodę majątkową w kwocie nie mniejszej niż 4.079.132, 75 złotych, tj. o czyn określony w art. 296 § 2 i 3 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk;

IX. w okresie od początku lutego do końca sierpnia 2002 roku w B., G., K., N., D., G., R., P.i innych miejscowościach na terenie kraju, działając wspólnie i w porozumieniu z J. K., Z. J., A. K., Z. K., J. A., M. K., S. F.i innymi osobami, w tym n/n mężczyzną podającym się za H. O.oraz ustalonym mężczyzną, co do których materiał dowodowy znajduje się w innych postępowaniach karnych, w różnych składach osobowych, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu dokonywanie przestępstw polegających na doprowadzeniu (...) S.A.Zakład (...)w B.do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci należności przewozowych za przewozy w krajowej komunikacji kolejowej oraz podejmowaniu czynności, które mogą udaremnić lub znacznie utrudnić stwierdzenie przestępczego pochodzenia środków płatniczych uzyskanych z korzyści związanych z popełnieniem tego czynu zabronionego, tj. o czyn z art. 258 § 1 kk;

X. w okresie od 17 maja 2002 r. do 11 lipca 2002 r. w K. i G., działając czynem ciągłym, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, będąc prezesem zarządu spółki z o.o. Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe (...) z siedzibą w K., nakłonił J. K. - prezesa spółki z o.o. (...) z siedzibą w G. oraz Z. K. - właściciela w/w spółki, do dokonania przestępstwa polegającego na doprowadzeniu (...) S.A. z siedzibą w W., obecnie (...) S.A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie nie mniejszej niż 4.603.566,26 zł poprzez wprowadzenie w błąd pokrzywdzonej spółki co do zamiaru wywiązania się w całości z zawartej umowy spedycyjnej nr (...) zawartej w dniu 17 maja 2002 r. polegającej na zobowiązaniu się (...) sp. z o.o. jako płatnik do rozliczania należności (...) S.A z siedzibą w W. wobec (...) S.A. z tytułu wykonywanych przewozów przesyłek towarowych, a następnie przyjęcia z (...) S.A. z siedzibą w W. pieniędzy w kwocie 5.280.548,08 zł i nieodprowadzenia na rzecz (...) S.A. Zakład (...) w B. kwoty nie mniejszej niż 4.603.566,26 zł, działając tym samym na szkodę (...) S.A. z siedzibą w W. oraz udzielił pomocy w/w poprzez przekazanie informacji i dyspozycji niezbędnych do podpisania tej umowy, zwłaszcza przygotował projekt pisma dla (...) sp. z o.o. o rozpoczęcie współpracy z (...) S.A. z siedzibą w W., z czego osiągnął korzyść majątkową w nieustalonej kwocie, tj. o czyn określony w art. 18 § 2 i 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk;

Z. J. został oskarżony o to, że

XI. w okresie od lutego do 29 kwietnia 2002 roku w K.i G., działając czynem ciągłym, wspólnie i w porozumieniu ze P. K.i A. K.- członkami zarządu PPHU (...) spółka z o.o.z siedzibą w K., w imieniu i z upoważnienia zarządu spółki, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz działając w ramach przyjętego podziału ról w zorganizowanej grupie, będąc viceprezesem zarządu spółki z o.o. Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe (...)z siedzibą w K.nakłonił Z. K.- właściciela spółki z o.o. (...)z siedzibą w G.oraz J. K.- prezesa tej spółki, co do których materiały dowodowe znajdują się w innym postępowaniu karnym, do dokonania przestępstwa polegającego na doprowadzeniu do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) SAw B.poprzez wprowadzenie w błąd dyrektora M. S.i z-cę dyrektora A. W.przy podpisaniu umowy specjalnej nr (...), umowy rozliczeniowej nr (...)i umowy nr (...)dotyczącej zabezpieczenia terminowych płatności za wykonanie usług, zaniżając przewidywaną wielkość przewozów w maju 2002 roku oraz wpłatę zabezpieczenia należności i powodując z tego tytułu straty w łącznej wysokości nie mniejszej niż 9.753.787 złotych na szkodę (...) S.A.Zakład (...)w B.oraz udzielił pomocy w/w poprzez przekazanie informacji i dyspozycji niezbędnych do podpisania tych umów, z czego osiągnął korzyść majątkową w nieustalonej kwocie, tj. o czyn określony w art. 18 § 2 i 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk;

XII. w okresie od lutego do 6 sierpnia 2002 roku w K.i G., będąc viceprezesem zarządu PPHU (...) spółki z o.o.z siedzibą w K.ul. (...)i będąc z tego tytułu zobowiązany do zajmowania się sprawami majątkowymi tego podmiotu gospodarczego, działając w ramach przyjętego podziału ról w zorganizowanej grupie, wspólnie i w porozumieniu z A. K.i P. K.- członkami zarządu tej spółki, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej o nieustalonej dotychczas wysokości i nadużywając udzielonych mu uprawnień upoważnił P. K.pełniącego funkcje prezesa zarządu w/w spółki do zawarcia umowy spedycji o numerze (...)z Przedsiębiorstwem Handlowym (...) spółka z o.o.z siedzibą w G.na świadczenie usług przewozu węgla przez (...) Zakład (...)w B., pomimo tego, iż miał świadomość i wiedział, że (...)nie zamierza uiszczać stosownych opłat za przewozy tego towaru czym działał na szkodę reprezentowanej spółki wyrządzając jej znaczną szkodę majątkową w kwocie nie mniejszej niż 4.079.132, 75 złotych, tj. o czyn określony w art. 296 § 2 i 3 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk

XIII. w okresie od początku lutego do końca sierpnia 2002 roku w B., G., K., N., D., G., R., P.i innych miejscowościach na terenie kraju, działając wspólnie i w porozumieniu z J. K., P. K., A. K., Z. K., J. A., M. K., S. F.i innymi osobami, w tym n/n mężczyzną podającym się za H. O.oraz ustalonym mężczyzną, co do których materiał dowodowy znajduje się w innych postępowaniach karnych, w różnych składach osobowych, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu dokonywanie przestępstw polegających na doprowadzeniu (...) S.A.Zakład (...)w B.do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci należności przewozowych za przewozy w krajowej komunikacji kolejowej oraz podejmowaniu czynności, które mogą udaremnić lub znacznie utrudnić stwierdzenie przestępnego pochodzenia środków płatniczych uzyskanych z korzyści związanych z popełnieniem tego czynu zabronionego, tj. o czyn z art. 258 § 1 kk;

A. K. oskarżony został o to, że

XIV. w okresie od lutego do 29 kwietnia 2002 roku w K.i G., działając czynem ciągłym, wspólnie i w porozumieniu ze Z. J.i P. K.- członkami zarządu PPHU (...) spółka z o.o.z siedzibą w K., w imieniu i z upoważnienia zarządu spółki, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz działając w ramach przyjętego podziału ról w zorganizowanej grupie, będąc viceprezesem zarządu spółki z o.o. Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe (...)z siedzibą w K.nakłonił Z. K.- właściciela spółki z o.o. (...)z siedzibą w G.oraz J. K.- prezesa tej spółki, co do których materiały dowodowe znajdują się w innym postępowaniu karnym, do dokonania przestępstwa polegającego na doprowadzeniu do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) SAw B.poprzez wprowadzenie w błąd dyrektora M. S.i z-cę dyrektora A. W.przy podpisaniu umowy specjalnej nr (...), umowy rozliczeniowej nr (...)i umowy nr (...)dotyczącej zabezpieczenia terminowych płatności za wykonanie usług, zaniżając przewidywaną wielkość przewozów w maju 2002 roku oraz wpłatę zabezpieczenia należności i powodując z tego tytułu straty w łącznej wysokości nie mniejszej niż 9.753.787 złotych na szkodę (...) S.A.Zakład (...)w B.oraz udzielił pomocy w/w poprzez przekazanie informacji i dyspozycji

niezbędnych do podpisania tych umów, z czego osiągnął korzyść majątkową w nieustalonej kwocie, tj. o czyn określony w art. 18 § 2 i 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk

XV. w okresie od lutego do 6 sierpnia 2002 roku w K.i G., będąc viceprezesem zarządu PPHU (...) spółki z o.o. z siedzibą w K.ul. (...)i będąc z tego tytułu zobowiązany do zajmowania się sprawami majątkowymi tego podmiotu gospodarczego, działając w ramach przyjętego podziału ról w zorganizowanej grupie, wspólnie i w porozumieniu z Z. J.i P. K.- członkami zarządu tej spółki, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej o nieustalonej dotychczas wysokości i nadużywając udzielonych mu uprawnień upoważnił P. K. pełniącego funkcje prezesa zarządu w/w spółki do zawarcia umowy spedycji o numerze (...)z Przedsiębiorstwem Handlowym (...) spółka z o.o. z siedzibą w G. na świadczenie usług przewozu węgla przez (...) Zakład (...)w B., pomimo tego, iż miał świadomość i wiedział, że (...)nie zamierza uiszczać stosownych opłat za przewozy tego towaru czym działał na szkodę reprezentowanej spółki wyrządzając jej znaczną szkodę majątkową w kwocie nie mniejszej niż 4.079.132, 75 złotych, tj. o czyn określony w art. 296 § 2 i 3 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk

XVI. w okresie od początku lutego do końca sierpnia 2002 roku w B., G., K., N., D., G., R., P. i innych miejscowościach na terenie kraju, działając wspólnie i w porozumieniu z J. K., Z. J., P. K., Z. K., J. A., M. K., S. F. i innymi osobami, w tym n/n mężczyzną podającym się za H. O. oraz ustalonym mężczyzną, co do których materiał dowodowy znajduje się w innych postępowaniach karnych, w różnych składach osobowych, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu dokonywanie przestępstw polegających na doprowadzeniu (...) S.A. Zakład (...)w B. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci należności przewozowych za przewozy w krajowej komunikacji kolejowej oraz podejmowaniu czynności, które mogą udaremnić lub znacznie utrudnić stwierdzenie przestępczego pochodzenia środków płatniczych uzyskanych z korzyści związanych z popełnieniem tego czynu zabronionego, tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.

Sąd Okręgowy w Katowicach wyrokiem z dnia 17 marca 2014 roku, sygn. akt XVI K 71/08:

1. uznał oskarżonego Z. K. za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt II przyjmując, że swym zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na mocy art. 294 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 100 stawek przyjmując jedną stawkę równoważną kwocie 20 złotych.

2. uznał M. K. za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt III przyjmując, że swym zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. i art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 299 § 1 k.k. w zw. z art. 299 § 5 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy art. 299 § 5 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i art. 19 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. wymierzył mu karę w wysokości 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 80 stawek przyjmując jedną stawkę równoważną kwocie 20 złotych.

3. uznał J. G. za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt V przyjmując, że swym zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 299 § 5 k.k. w zw. z art. 299 § 1 k.k. w zw. z art. 18 § 2 i § 3 k.k. w zw. z art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy art. 299 § 5 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i art. 19 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. wymierzył mu karę w wysokości 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 60 stawek przyjmując jedną stawkę równoważną kwocie 20 złotych.

4. uznał P. K. za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt VII przyjmując, że swym zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 18 § 2 i § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy art. 294 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. wymierzył mu karę w wysokości 2 lat pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 80 stawek przyjmując jedną stawkę równoważną kwocie 20 złotych.

5. uznał P. K. za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt VIII przyjmując, że swym zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 296 § 2 i § 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy art. 296 § 3 k.k. wymierzył mu karę w wysokości 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności

6. uznał P. K.za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt X przyjmując, że swym zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 18§2 i §3 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na mocy art. 294§1 k.k. w zw. z art. 19§1 k.k. i art. 33§2 k.k. wymierzył mu karę w wysokości 2 lat pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 80 stawek przyjmując jedną stawkę równoważną kwocie 40 złotych.

7. na mocy art. 85 k.k. i art. 86§1 i §2 k.k. połączył Sąd orzeczone wyżej kary i wymierzył karę łączną 2 lat pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 140 stawek dziennych przyjmując jedną stawkę równoważną kwocie 40 złotych.

8. uznał Z. J.za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt XI przyjmując, że swym zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 18§2 i §3 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na mocy art. 294§1 k.k. w zw. z art. 19§1 k.k. i art. 33§2 k.k. wymierzył mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 60 stawek przyjmując jedną stawkę równoważną kwocie 20 złotych.

9. uznał Z. J.za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt XII przyjmując, że swym zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 296§2 i §3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. i za to na mocy art. 296§3 k.k. wymierzył mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

10. na mocy art. 85 k.k. i art. 86§1 k.k. połączył orzeczone wyżej kary pozbawienia wolności i wymierzył Z. J.karę łączną w wysokości 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

11. na mocy art. 69§1 k.k. i art. 70§2 k.k. warunkowo zawieszono wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności wobec: M. K.na okres próby 3 lat; J. G.na okres próby 4 lat; P. K.na okres próby 5 lat; Z. J.na okres próby 4 lat;

12. na mocy art. 73§2 k.k. oddano oskarżonych M. K., J. G., P. K., Z. J.w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

13. na mocy art. 63§1 k.k. zaliczono na poczet orzeczonej kary grzywny okresy rzeczywistego pozbawienia wolności:

- M. K.– od 2 kwietnia 2007 r. do 12 maja 2007 r. uznając karę grzywny (80 stawek) za wykonaną w całości;
- P. K.– od 4 kwietnia 2007 r. do 13 czerwca 2007 r. uznając karę grzywny (140 stawek) za wykonaną w całości;
- Z. J.– od 2 kwietnia 2007 r. do 27 kwietnia 2007 r. uznając karę grzywny (60 stawek) za wykonaną do wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek.

14. na mocy art. 299§7 k.k. orzeczono przepadek korzyści majątkowych wobec:

- M. K.w kwocie 30.000 złotych w związku ze skazaniem za czyn opisany w pkt 3;
- J. G. w kwocie 25.000 złotych w związku ze skazaniem za czyn opisany w pkt 5;

15. na mocy art. 414§1 k.p.k. w zw. z art. 17§1 pkt 6 k.p.k. umorzono postępowanie wobec:

- Z. K. odnośnie zarzutu z art. 258§1 k.k. – pkt 1
- M. K.odnośnie zarzutu z art. 258§1 k.k. – pkt 4
- J. G. odnośnie zarzutu z art. 258§1 k.k. – pkt 6
- P. K.odnośnie zarzutu z art. 258§1 k.k. – pkt 9
- Z. J.odnośnie zarzutu z art. 258§1 k.k. – pkt 13
- A. K. odnośnie zarzutu z art. 258§1 k.k. – pkt 16

16. uniewinniono A. K. od popełnienia czynu opisanego w pkt XIV i w pkt IX

17. na mocy art. 632 k.p.k. zwolniono oskarżonego A. K. od ponoszenia kosztów postępowania obciążając kosztami Skarb Państwa.

18. zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. Z. – Kancelaria Adwokacka w K. tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu oskarżonego Z. K. kwotę 1918,80 zł w tym 23% VAT

19. na mocy art. 230§2 k.p.k. zwrócono dowody rzeczowe zarejestrowane w biurze dowodów rzeczowych Sądu Okręgowego w Katowicach pod pozycją 62/09 jako zbędne dla postępowania:

- J. A.– 2 pieczątki dot. „(…)”
- M. K.– 1 pieczętkę „Prezes Zarządu M. K.”

20. na mocy art. 624§1 k.p.k. zwolniono oskarżonych od ponoszenia kosztów postępowania obciążając kosztami Skarb Państwa.

Apelacje od wyroku złożyli: Prokurator oraz obrońcy oskarżonych Z. K., Z. J., P. K., M. K.i J. G..

Prokurator zaskarżył wyrok:

- wobec oskarżonego J. G. w części dotyczącej orzeczenia o karze na jego niekorzyść;
- wobec oskarżonego P. K.w części dotyczącej orzeczenia o karze, a także przyjętej kwalifikacji prawnej czynu, na jego niekorzyść;
- wobec oskarżonego Z. J.w części dotyczącej orzeczenia o karze, a także przyjętej kwalifikacji prawnej czynu, na jego niekorzyść;
- wobec oskarżonego A. K. w całości na jego niekorzyść.

Zaskarżonemu orzeczeniu Prokurator zarzucił:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, polegający na uznaniu, iż w stosunku do J. G. zachodzi wyjątkowy wypadek uzasadniony szczególnymi okolicznościami, stanowiący zgodnie z art. 69 § 3 kk zd. pierwsze podstawę do warunkowego zawieszenia orzeczonej kary wobec sprawcy działającego w warunkach art. 65 § 1 kk w sytuacji, gdy okoliczności sprawy, w tym zwłaszcza działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, z zamiarem bezpośrednim, w zorganizowanej grupie, gdzie istniał podział ról, liczba osób zaangażowanych w przestępczy proceder, z którymi oskarżony współdziałał, a także znaczna kwota środków podlegających praniu pieniędzy oraz karalność oskarżonego po popełnieniu zarzucanego mu przestępstwa, a w konsekwencji stopień społecznej szkodliwości czynu, względy prewencji ogólnej i szczególnej oraz potrzeba w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, prowadzą do wniosku, iż nie zachodzą nadzwyczajne okoliczności, o których mowa w art. 69 § 3 kk zd. pierwsze, w związku z czym Sąd I instancji winien wymierzyć oskarżonemu karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania;

2. obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 296 § 1 kk, poprzez jego błędne niezastosowanie w punkcie 5 części dyspozytywnej wyroku dotyczącym P. K.w sytuacji, gdy przyjęcie kwalifikacji 296 § 2 i 3 kk nie daje jednoznacznej odpowiedzi, czy oskarżony został skazany za typ kwalifikowany przestępstwa wyrządzenia znacznej szkody majątkowej spółce (art. 296 § 1 kk), czy też sprowadzenia bezpośredniego niebezpieczeństwa wyrządzenia znacznej szkody majątkowej spółce (art. 296 § la kk), a w konsekwencji za jaki czyn oskarżony został skazany;

3. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, polegający na uznaniu, iż w stosunku do P. K.zachodzi wyjątkowy wypadek uzasadniony szczególnymi okolicznościami, stanowiący zgodnie z art. 69 § 3 kk zd. pierwsze, podstawę do warunkowego zawieszenia orzeczonej kary wobec

sprawcy działającego w warunkach art. 65 § 1 kk w sytuacji, gdy okoliczności sprawy, w tym zwłaszcza fakt, iż oskarżony dopuścił się trzech przestępstw, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, z zamiarem bezpośrednim, w zorganizowanej grupie, gdzie istniał podział ról, liczba osób zaangażowanych w przestępczy proceder, z którymi oskarżony współdziałał, a także znaczna kwota wyrządzonej szkody zarówno w związku z przestępstwami oszustwa, jak i działania na szkodę spółki, a w konsekwencji stopień społecznej szkodliwości czynu, względy prewencji ogólnej i szczególnej oraz potrzeba w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, prowadzą do wniosku, iż nie zachodzą nadzwyczajne okoliczności, o których mowa w art. 69 § 3 kk zd. pierwsze, w związku z czym Sąd I instancji winien wymierzyć oskarżonemu karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania;

4. obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 296 § 1 kk, poprzez jego błędne niezastosowanie w punkcie 9 części dyspozytywnej wyroku, dotyczącym Z. J. w sytuacji, gdy przyjęcie kwalifikacji 296 § 2 i 3 kk nie daje jednoznacznej odpowiedzi, czy oskarżony został skazany za typ kwalifikowany przestępstwa wyrządzenia znacznej szkody majątkowej spółce (art. 296 § 1 kk), czy też sprowadzenia bezpośredniego niebezpieczeństwa wyrządzenia znacznej szkody majątkowej spółce (art. 296 § 1a kk), a w konsekwencji za jaki czyn oskarżony został skazany;

5. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, polegający na uznaniu, iż w stosunku do Z. J. zachodzi wyjątkowy wypadek uzasadniony szczególnymi okolicznościami, stanowiący zgodnie z art. 69 § 3 kk zd. pierwsze podstawę do warunkowego zawieszenia orzeczonej kary wobec sprawcy działającego w warunkach art. 65 § 1 kk w sytuacji, gdy okoliczności sprawy, w tym zwłaszcza fakt, iż oskarżony dopuścił się dwóch przestępstw, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, z zamiarem bezpośrednim, w zorganizowanej grupie, gdzie istniał podział ról, liczba osób zaangażowanych w przestępczy proceder, z którymi oskarżony współdziałał, a także znaczna kwota wyrządzonej szkody zarówno w związku z przestępstwem oszustwa, jak i działania na szkodę spółki, a w konsekwencji stopień społecznej szkodliwości czynu, względy prewencji ogólnej i szczególnej oraz potrzeba w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, prowadzą do wniosku, iż nie zachodzą nadzwyczajne okoliczności, o których mowa w art. 69 § 3 kk zd. pierwsze, w związku z czym Sąd I instancji winien wymierzyć oskarżonemu karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania;

6. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, polegający na uznaniu, iż dowody przeprowadzone na rozprawie nie są wystarczające do uznania za udowodniony fakt popełnienia przez oskarżonego A. K. zarzucanych mu czynów, podczas gdy zgromadzone i przeprowadzone w toku postępowania dowody, w szczególności wyjaśnienia P. K., a także zabezpieczone dokumenty prowadzą do wniosku, iż oskarżony dopuścił się popełnienia tych czynów.

Opierając się na tych zarzutach Prokurator wniósł o:

- zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej orzeczenia o karze wobec J. G., poprzez uchylenie orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności;
- zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej kwalifikacji prawnej czynu przypisanego P. K. w punkcie 5, poprzez przyjęcie, iż swoim zachowaniem wyczerpał on znamiona przestępstwa z art. 296 § 2 i § 3 kk w zw. z art. 296 § 1 kk w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 kk (punkt XXIII aktu oskarżenia);
- zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej orzeczenia o karze wobec P. K., poprzez uchylenie orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności;
- zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej kwalifikacji prawnej czynu przypisanego Z. J. w punkcie 9, poprzez przyjęcie, iż swoim zachowaniem wyczerpał on znamiona przestępstwa z art. 296 § 2 i § 3 kk w zw. z art. 296 § 1 kk w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 kk (punkt XXVI aktu oskarżenia);
- zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej orzeczenia o karze wobec Z. J., poprzez uchylenie orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności;

- uchylenie zaskarżonego wyroku w całości wobec A. K. i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji
- utrzymanie w mocy wyroku w pozostałym zakresie.

Obrońca oskarżonego J. G. zaskarżył wyrok w części dotyczącej uznania tego oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu zakwalifikowanego z art. 299§5 kk w zw. z art. 299§1 kk i art. 18 §2 i 3 kk w zw. z art. 271 § 3 kk w zw. z art. 11 §2 kk w zw. z art. 12 kk i art.65 §1 kk.

Wyrokowi temu obrońca zarzucił:

1/ błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenie mający wpływ na jego treść wyrażającą się w dokonaniu błędnej oceny przeprowadzonych w toku postępowania dowodowego w szczególności w zakresie oceny dowodów z wyjaśnień oskarżonego J. G. oraz świadków, co skutkowało przyjęciem, iż oskarżony J. G. wyczerpał znamiona czynu z art. 299§5 kk w zw. z art. 299§1 kk i art. 18 §2 i 3 kk w zw. z art. 271 § 3 kk w zw. z art. 11 §2 kk w zw. z art. 12 kk i art.65 §1 kk, podczas gdy prawidłowa ocena zebranego w toku materiału dowodowego prowadzi do przeciwstawnych wniosków, a w szczególności, iż przypisać mu można tylko czyn w rozumieniu kodeksu karnego skarbowego ponieważ po jego stronie nie występowała świadomość, iż wystawienie pustych faktur miało na celu pranie brudnych pieniędzy. Nadto (...) nie było instytucją pokrzywdzoną z uwagi na fakt, iż z prawa przewozowego wynika, iż w razie braku zapłaty przez odbiorcę wszelkie koszty pokrywa nadawca, co zostało potwierdzone przez Dyrektora (...).

2/ obrazę przepisów postępowania, a to art. 7 k.p.k. w zakresie, w którym stanowi, że warunkiem prawidłowej swobodnej oceny jest jej dokonanie na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodów, a także art. 410 k.p.k. przez wydanie wyroku na podstawie tylko części ujawnionego na rozprawie materiału dowodowego, polegającą na pominięciu przez Sąd I instancji części istotnych wyjaśnień oskarżonego oraz istotnych zeznań świadków, która to obraza miała wpływ na treść zapadłego orzeczenia, poprzez błędnie poczynione ustalenia faktyczne przyjęte za podstawę orzeczenia i w ich następstwie niewłaściwe zastosowanie przepisu prawa materialnego, tj. art. 299§5 kk w zw. z art. 299§1 kk i art. 18 §2 i 3 kk w zw. z art. 271 § 3 kk w zw. z art. 11 §2 kk w zw. z art. 12 kk i art.65 §1 kk, podczas gdy nie było podstaw, aby taki przepis zastosować.

3/ orzeczenie przepadku korzyści majątkowej w postaci 25.000,00 zł gdy tymczasem J. G. nigdy takiej korzyści nie osiągnął gdyż J. A. nie przekazał mu środki finansowe za pośrednictwo ponieważ sam nie otrzymał takiej kwoty.

4/ Naruszenie art. 424 § 1 pkt 1 kpk poprzez braku wskazań, jakie fakty sąd uznał za udowodnione lub nieudowodnione, na jakich się dowodach oparł, a w szczególności, na jakich faktach stwierdził J. G. działał w grupie przestępczej, brał udział w praniu brudnych pieniędzy i fałszował dokumenty dokumentów.

Podnosząc powyższe zarzuty obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w wyżej wymienionej części przez przyjęcie kwalifikacji z kodeksu karnego skarbowego oraz orzeczenie, iż korzyści majątkowej J. G. nie osiągnął i w tej części wniósł o uchylenie wyroku, ewentualnie, z ostrożności procesowej, gdyby sąd odwoławczy nie podzielił tego wniosku, wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w wyżej wymienionej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego M. K.zaskarżył wyrok w części dotyczącej tego oskarżonego w całości i orzeczeniu zarzucił:

1. Obrazę przepisów prawa materialnego a mianowicie art. 65 § 1 kk poprzez pozostawienie w opisie czynu przypisanego oskarżonemu M. K.w pkt 2 wyroku stwierdzenia, iż „działając w ramach przyjętego podziału ról w zorganizowanej grupie” oraz niewyeliminowanie z kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu w pkt 2 wyroku art. 65 § 1 kk;

2. Obrazę przepisów prawa materialnego a mianowicie art. 18 § 3 kk w zw. z 299 § 1 kk w zb. z art. 299 § 5 kk poprzez błędne uznanie, iż oskarżony M. K.przekazując A.fikcyjne faktury obejmował zamiarem wypełnienie znamion czynów

z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 299 § 1 w zb. z art. 299 § 5 kk, podczas gdy oskarżony nie miał świadomości do czego będą służyć wystawione faktury;

3. Obrazę przepisów prawa procesowego a mianowicie:

- art. 7 kpk poprzez dowolnie dokonaną ocenę materiału dowodowego, bez uwzględnienie przede wszystkim doświadczenia życiowego albowiem wszechstronna ocena dowodów zebranych w sprawie wskazuje na to, iż oskarżony M. K. nie dopuścił się zarzucanych mu czynów z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 299 § 1 w zb. z art. 299 § 5 kk, jak również braku dowodów świadczących o osiągnięciu korzyści majątkowej z popełnionego przestępstwa w wysokości 30 000 zł;

- 410 kpk w zw. z art. 424 § 1 pkt 1 i 2 kpk poprzez brak wskazania w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku w oparciu, o które dowody przyjęto, iż oskarżony M. K. dopuścił się przypisanego mu czynu z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 299 § 1 w zb. z art. 299 § 5 kk mu czynów oraz w oparciu, o które dowody Sąd ustalił korzyść majątkową mającą zostać uzyskaną przez oskarżonego z popełnionego przestępstwa w wysokości 30 000 zł;

4. Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku poprzez niesłuszne uznanie, iż oskarżony M. K. osiągnął z popełnionego czynu korzyść majątkowo w wysokości 30 000 zł, przy jednoczesnym odmówieniu wiary wyjaśnieniom osk. M. K., wyjaśnieniom oskarżonego G. oraz zeznaniom świadka A. w zakresie wysokości osiągniętej korzyści majątkowej;

5. Rażąca surowość kary wymierzonej osk. M. K. wyrażającą się wymierzeniu mu kary aż 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem 3 letni okres oraz surowej kary grzywny w stosunku do społecznej szkodliwości przypisanych mu czynów i nie uwzględnieniu w dostatecznym stopniu okoliczności łagodzących.

Podnosząc powyższe zarzuty obrońca wniósł o:

1. Zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego M. K. - od stawianych mu zarzutów popełnienia czynu z art. 18 § 3 w zw. z art. 299 § 1 kk w zb. z art. 299 § 5 kk,

2. Zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zmniejszenie kwoty przepadku korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa do kwoty 2 000 zł,

3. wyeliminowanie z opisu czynów przypisanych oskarżonemu w pkt 2 wyroku stwierdzenia, iż czyny te popełnił w zorganizowanej grupie przestępczej oraz art. 65 § 1 kk z przypisanej kwalifikacji prawnej tych czynów, ewentualnie,

4. obniżenie oskarżonemu kary pozbawienia wolności za przypisany mu czyn do minimum ustawowego zagrożenia oraz zawieszenie jej na minimalny okres na 2 lat oraz znaczne obniżenie kary grzywny, ewentualnie

5. przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Obrońca oskarżonego Z. K. zaskarżył wyrok w części uznającej oskarżonego za winnego popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 w zw. z art. 12 kk i orzeczeniu zarzucił:

1. błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na treść wyroku, a polegający na przyjęciu, że oskarżony Z. K., działając wspólnie i w porozumieniu z J. K., jako właściciel spółki (...) Sp. z o.o. doprowadził (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, podczas gdy z zebranego w sprawie materiału dowodowego, w sposób nie budzący wątpliwości wynika jedynie, że oskarżony Z. K. zakupił firmę (...) Sp. z o.o. i pozostawił kierowanie spółką (...), że nawiązał kontakt ze znanym obu oskarżonym P. K. oraz, że brał udział w rozmowach z zastępcą dyrektora (...) S.A.A. W. w zakresie podpisania umowy,

2. obrazę przepisów postępowania, mającą istotny wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie:

a) naruszenie art. 4 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie w sposób dowolny i wybiórczy oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, z przekroczeniem granic swobodnej oceny dowodów oraz naruszeniem zasad logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego, co przejawia się w:

- bezkrytycznym uznaniu za wiarygodne zeznań oskarżonego J. K., w zakresie uczestnictwa Z. K., w popełnieniu przestępstwa opisanego w punkcie II wyroku, podczas gdy mając na uwadze wskazywaną przez oskarżonego Z. K. znajomość J. K. z A. B. oraz brak zeznań pozostałych oskarżonych i świadków, co do znajomości Z. K. z A. B. i pozostałymi współoskarżonymi innymi niż J. K. i P. K., a ponadto uwzględniając jednocześnie chęć złagodzenia swojej odpowiedzialności ze strony oskarżonego J. K., zmienność jego wyjaśnień w toku postępowania i sprzeczność z zeznaniami innych oskarżonych i świadków, nie sposób uznać zeznań tego oskarżonego za w pełni wiarygodne i obrazujące logiczny i zgodny z doświadczeniem życiowym przebieg zdarzeń związanych z popełnieniem przestępstwa,
- uznaniu, że podpisanie przez (...) Sp. z o.o. umowy z (...) S.A. oraz umów pomiędzy (...) Sp. z o.o. i (...) S.A. i PHU (...) Sp. z o.o. na warunkach niekorzystnych dla (...) Sp. z o.o., świadczy o zamiarze doprowadzenia (...) S.A. przez Z. K., do niekorzystnego doprowadzenia mieniem, podczas gdy z materiału dowodowego wynika, że wszelkie działania związane z wyprowadzeniem środków pieniężnych z firmy (...) Sp. z o.o. na rzecz innych firmy dokonane zostały po otrzymaniu przez (...) Sp. z o.o. pieniędzy z (...) Sp. z o.o. a właściciele lub prezesi tych firm nie znali wówczas oskarżonego K. a jedynie skarżonego J. K., pełniącego obowiązki prezesa (...) Sp. z o.o. lub P. K. prezesa PHU (...) Sp. z o.o.

b) naruszenia art. 5 § 2 k.p.k. poprzez nie uwzględnienie na korzyść oskarżonego nie dającej usunąć się wątpliwości co do działania oskarżonej wspólnie i w porozumieniu z oskarżonym J. K. i P. K. w zakresie doprowadzenia (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem.

W konsekwencji obrońca tego oskarżonego wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie II wyroku ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Z ostrożności procesowej, na wypadek uznania, że oskarżony dopuścił się czynu opisanego w punkcie II wyroku, zarzucił rażąco niewspółmierność kary i wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w zakresie dotyczącym kary pozbawienia wolności i kary grzywny poprzez wymierzenie oskarżonemu jedynie kary pozbawienia wolności z zastosowaniem warunkowego zawieszenia wykonania tej kary.

Obrońca oskarżonego P. K. zaskarżył wyrok w części dotyczącej tego oskarżonego, w całości i orzeczeniu temu zarzucił:

1. obrazę przepisów prawa materialnego a mianowicie art. 65 § 1 kk poprzez niewyeliminowanie z opisów czynów przypisanych oskarżonemu P. K. w pkt 4 i 5 wyroku stwierdzenia, iż „działając w ramach przyjętego podziału ról w zorganizowanej grupie” oraz niewyeliminowanie z kwalifikacji prawnej czynów przypisanych temuż oskarżonemu w pkt 4 i 5 wyroku art. 65 § 1 kk;

2. obrazę przepisów prawa procesowego a mianowicie:

- art. 2 § 2 kpk i art. 92 kpk poprzez nieuwzględnienie w dostatecznym stopniu przy ocenie materiału dowodowego sytuacji gospodarczej w kraju w zakresie przewozów węgla,

- art. 17 § 1 pkt 7 kpk poprzez nieumorzenie postępowania przeciwko osk. P. K. o czyny przypisane mu w pkt 4 i 6 albowiem o te same czyny postępowanie zostało prawomocnie umorzone przez Prokuratora Rejonowego Kato wice-Wschód w K., sygn. akt 1 Ds. 740/09,
- art. 7 kpk poprzez dowolnie dokonaną ocenę materiału dowodowego, bez uwzględnienie przede wszystkim doświadczenia życiowego albowiem wszechstronna ocena dowodów zebranych w sprawie wskazuje na to, iż oskarżony P. K. nie dopuścił się zarzucanych mu czynów,

- art. 424 § 1 pkt 1 i 2 kpk albowiem nie wskazano precyzyjnie w uzasadnieniu wyroku w oparciu o które dowody przyjęto, iż osk. P. K.dopusił się przypisanych mu czynów.

3. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku poprzez niesłuszne odmówienie wiary wyjaśnieniom osk. P. K.nie przynającego się do winy, które to wyjaśnienia znajdują oparcie w przeprowadzonych dowodach, którym odmówiono wiary, a nadto odnośnie pkt 5 wyroku nieprzyjęcie , iż czyn ten stanowi występki z art.296 § 4 kk.

Podnosząc te zarzuty obrońca ten wniósł o:

1. Uchylenie zaskarżonego wyroku odnośnie oskarżonego P. K.i uniewinnienie go od stawianych mu zarzutów albo przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Katowicach do ponownego rozpoznania, ewentualnie o zmianę zaskarżonego wyroku przez:
2. umorzenie postępowania o czyny przypisane oskarżonemu w pkt 4 i 6 wyroku w oparciu o przepis art. 17 § 1 pkt 7 kpk, bądź,
3. przyjęcie, iż przypisany P. K.czyn w pkt 5 wyroku stanowi występki przewidziany w art. 296 § 4 kk i umorzenie postępowania z uwagi na przedawnienie w oparciu o przepis art. 414 § 1 kpk w zw. z art. 17 § 1 pkt 6 kpk albo,
4. wyeliminowanie z opisu czynów przypisanych oskarżonemu w pkt 4 i 5 wyroku stwierdzenia, iż czyny te popełnił w zorganizowanej grupie przestępczej oraz art. 65 § 1 kk z przypisanej kwalifikacji prawnej tych czynów.

Obrońca oskarżonego Z. J.zaskarżył wyrok odnośnie tego oskarżonego w całości. Orzeczeniu temu zarzucił:

1. mającą wpływ na treść zaskarżonego wyroku rażąco obrażając prawa procesowe a mianowicie art. 2 § 1 pkt. 1 kpk oraz art. 4 kpk w zw. z art. 5 § 1 i 2 kpk oraz art. 7 kpk poprzez wydanie wyroku skazującego Z. J.za czyny kwalifikowane jako przestępstwa z art. 18 § 2 i 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw z art. 12 kk i art. 65 kk bez dowodów uprawdopodobniających fakt zawinięcia oraz poprzez naruszenie podstawowych zasad procesowych, określających reguły dowodzenia winy i zastąpienie ich przez domniemanie winy oskarżonego;
2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku i mający wpływ na jego treść a polegający na:
 - a) przyjęciu, że oskarżony Z. J.nakłonił i udzielił pomocy Z. K., udziałowcowi Spółki (...)do dokonania przestępstwa oszustwa na szkodę (...) S.A.w B., z czego osiągnął korzyść majątkową w nieustalonej kwocie, podczas gdy brak jest w sprawie dowodów potwierdzających tego rodzaju działania ze strony oskarżonego, jak również dowodów na uzyskanie przez oskarżonego korzyści majątkowej.;
 - b) przyjęciu, że oskarżony Z. J.działając w ramach przyjętego podziału ról w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej upoważnił P. K.do zawarcia umowy spedycji ze Spółką (...), pomimo, iż miał świadomość i wiedział, że Spółka (...)nie zamierza uiszczać stosownych opłat za przewozy węgla, czym działał na szkodę reprezentowanej Spółki, wyrządzając jej znaczną szkodę majątkową w kwocie nie mniejszej 4 079 132,75zł, podczas gdy z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż P. K.był upoważniony do samodzielnej reprezentacji Spółki i nie uzyskał od oskarżonego Z. J.żadnego odrębnego upoważnienia, a z ujawnionych w sprawie dowodów nie wynika aby oskarżony Z. J.wiedział, że Spółka (...)nie zamierza regulować należności wobec (...) S.A.z tytułu przewozu węgla.

Stawiając te zarzuty obrońca oskarżonego Z. J.wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych mu aktem oskarżenia czynów względnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Katowicach.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Kontrola odwoławcza, wywołana złożonymi apelacjami, doprowadziła do ustalenia, iż pisemne uzasadnienie zaskarżonego wyroku w przeważającej części nie spełnia wymogów przewidzianych przez dyspozycję art. 424 kpk. Dotyczy to zarówno braków w zakresie oceny dowodów, jak i nieprzedstawienia w sposób prawidłowy ustaleń faktycznych dokonanych przez Sąd I instancji oraz nieomówienia w sposób pełny podstawy prawnej rozstrzygnięcia. Taka konkluzja spowodowała, iż w znacznej części niemożliwa była kontrola odwoławcza zaskarżonego orzeczenia, a więc stwierdzenie czy rozstrzygnięcie Sądu I instancji jest prawidłowe i trafne oraz czy zasadne są sformułowane w apelacjach zarzuty odwoławcze. Wyjątkiem jest ta część orzeczenia, która obejmuje uniewinnienie oskarżonego A. K. od popełnienia zarzucanych mu czynów oraz rozstrzygnięcie o umorzeniu postępowania karnego o przestępstwo z art. 258 § 1 kk w stosunku do wszystkich oskarżonych. W tym zakresie, mimo niepełności uzasadnienia, zebrane w sprawie dowody, poddane analizie przez Sąd Apelacyjny pozwalają na stwierdzenie, iż owe rozstrzygnięcia zasługiwały na akceptację. W pozostałej części istotne braki pisemnego uzasadnienia spowodowały konieczność uchylecia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Zaznaczyć trzeba, iż w tej sytuacji Sąd Apelacyjny mógł się jedynie częściowo ustosunkować do zarzutów zawartych w poszczególnych środkach odwoławczych, co zostanie przedstawione w dalszej części niniejszego uzasadnienia.

W świetle dokonanych przez Sąd I instancji ustaleń, odzwierciedlonych w zakresie kwalifikacji prawnej poszczególnych czynów, przypisanych oskarżonym, przy zast. art. 65 § 1 kk, jednoznacznie widoczny jest brak jakichkolwiek ustaleń faktycznych, dotyczących popełnienia przestępstw w warunkach grupy, mającej na celu ich popełnianie, a więc w ramach art. 65 § 1 kk. W tym miejscu od razu należy stwierdzić, iż nie są zasadne zarzuty odwoławcze podniesione przez obrońców oskarżonego M. K.i P. K.o naruszeniu dyspozycji art. 65 § 1 kk poprzez jego zastosowanie w podstawie prawnej przypisanych tym oskarżonym czynów, w sytuacji gdy umorzono wobec nich postępowanie o czyn z art. 258 § 1 kk. Ustalenie o dokonaniu przez oskarżonych poszczególnych przestępstw w warunkach działania w zorganizowanej grupie, mającej na celu ich popełnianie, a w konsekwencji włączenie art. 65 § 1 kk do podstawy prawnej skazania, ma autonomiczny charakter i nie dzieli losu przestępstwa z art. 258 § 1 kk, zarzucanego również tym oskarżonym, w stosunku do którego postępowanie zostało umorzone z uwagi na przedawnienie. Innymi słowy orzeczenie o umorzeniu postępowania o przestępstwo z art. 258 § 1 kk wobec przedawnienia karalności, nie wyklucza możliwości włączenia do podstawy prawnej przypisanych oskarżonym czynów art. 65 § 1 kk, jeśli materiał dowodowy sprawy na to pozwala. Tym samym twierdzenia wskazanych wyżej obrońców, iż przepis ten nie powinien znaleźć się w podstawie prawnej skazań dotyczących M. K.i P. K., nie są uzasadnione. Stwierdzić trzeba również, że szczegółowa analiza wszystkich złożonych apelacji prowadzi do wniosku, iż ich autorzy nie kwestionowali w istocie orzeczenia Sądu I instancji o umorzeniu postępowania o przestępstwo z art. 258 § 1 kk. Co prawda, obrońcy oskarżonych Z. J., P. K.i M. K.opisując zakres zaskarżenia wskazali, iż czynią to w całości w stosunku do tych oskarżonych, to jednak nie sformułowali żadnych zarzutów, które kwestionowałyby trafność rozstrzygnięcia Sądu I instancji o umorzeniu postępowania wobec tych oskarżonych o zarzucane im przestępstwa z art. 258 § 1 kk. Przeciwnie, to właśnie z akceptacji tego rozstrzygnięcia obrońcy oskarżonych M. K.i P. K.wywiedli wnioski dotyczące ich twierdzeń o nieprawidłowości zastosowania art. 65 § 1 kk. Stwierdzić należy, iż zebrany przez Sąd I instancji materiał dowodowy w pełni uzasadniał decyzję o umorzeniu postępowania karnego o przestępstwa z art. 258 § 1 kk zarzucane wszystkim oskarżonym i ta część rozstrzygnięcia znajduje również pełne oparcie w dyspozycji art. 17 § 1 pkt 6 kpk.

Odnosnie apelacji obrońców oskarżonych M. K.i J. G.

Jak już wcześniej zaznaczono, z uwagi na konieczność uchylecia zaskarżonego wyroku spowodowaną brakami uzasadnienia, pełne odniesienie się do zarzutów tych apelacji nie jest możliwe, bądź też byłoby przedwczesne. Jako częściowo zasadne ocenił Sąd zarzuty obu tych środków odwoławczych, które kwestionują prawidłowość ustaleń Sądu I instancji, co do wysokości odniesionych przez tych oskarżonych korzyści majątkowych, a w konsekwencji orzeczenia przepadku ich równowartości we wskazanych w wyroku kwotach. Sąd I instancji, jak się wydaje, oparł ustalenia w tej części o zeznania W. K.. Świadczą o tym zapisy z karty 19 pisemnego uzasadnienia. Jednocześnie analizując całość wyjaśnień, a późniejszych zeznań W. K.i dokonując jedynie lakonicznej ich oceny poprzez zapis, że zdaniem Sądu świadek ten umniejszał swoją rolę w całym procederze, Sąd I instancji, jak się wydaje, sceptycznie

ocenil te depozycje, co nie da się pogodzić z akceptacją tych ich fragmentów, które dotyczą kwot, jakie uzyskać mieli z popełnienia przestępstw oskarżeni M. K.i J. G.. Dalej podkreślić trzeba jeszcze i to, iż co do zeznań świadka J. A., w których to odmiennie od W. K.przedstawił on informacje, dotyczące kwot, jakie uzyskać mieli J. G.i M. K., Sąd I instancji odniósł się pozytywnie, zamykając tą część uzasadnienia stwierdzeniem, że zeznaniom tego świadka daje wiarę. Dając zatem im wiarę jednocześnie nie uwzględnił zawartych w nich informacji o znacznie niższych kwotach jakie mieli uzyskać w wyniku popełnienia przestępstwa oskarżeni P. K.i J. G.. Owe rozbieżności i niespójności w zakresie oceny dowodów i poczynionych ustaleń Sąd I instancji w żaden sposób nie wyjaśnił i nie uzasadnił. Nie przesądzając o kierunku ustaleń, jakie będą poczynione przy ponownym rozpoznaniu stwierdzić można jedynie, że przy takim skonstruowaniu sekwencji dowodów i ustaleń faktycznych logiczne byłoby przyjęcie wysokości korzyści majątkowych, w razie przesądzenia winy oskarżonych, na podstawie zeznań świadka J. A.. obrońcy oskarżonych M. K.i J. G.kwestionują również prawidłowość ustalenia przez Sąd I instancji, iż oskarżeni ci obejmowali swoim zamiarem pomocnictwo do popełnienia przez inne osoby przestępstw z art. 299 kk. obrońca oskarżonego J. G.wskazuje na to, iż oskarżony ten miał jedynie świadomość, iż chodziło o wystawienie faktur, które miały na celu obniżenie podatku. obrońca oskarżonego M. K.stwierdził, iż ustalenie, że oskarżony ten obejmował swoją świadomością pomocnictwo do popełnienia przez inne osoby przestępstwa prania brudnych pieniędzy nie znajduje oparcia w zebranych w sprawie materiale dowodowym. Nie sposób w postępowaniu odwoławczym rozstrzygnąć czy zarzuty te są słuszne, albowiem ustaleń na te okoliczności w pisemnym uzasadnieniu Sądu I instancji brak. Wskazać jednak trzeba, iż z zeznań J. A., jak i wyjaśnień samych oskarżonych wydaje się wynikać, iż świadomość oskarżonych, co do przeznaczenia wystawianych przez nich fikcyjnych faktur była szersza niż chcą tego obrońcy. Wymaga to szczegółowej analizy poprzez porównanie zeznań świadka J. A.z wyjaśnieniami oskarżonych J. G.i M. K., a następnie poprzez wyciągnięcie logicznych wniosków, co do zakresu zamiaru poszczególnych sprawców. W pozostałym zakresie ocena zarzutów sformułowanych w apelacjach obrońców M. K.i J. G.byłaby przedczesna, bądź bezprzedmiotowa i dlatego odstąpiono od niej na podstawie art. 436 kpk.

Odnosnie apelacji obrońcy oskarżonego P. K.

Najdalej idącym zarzutem tej apelacji było twierdzenie obrońcy o naruszeniu przez Sąd I instancji dyspozycji art. 17 § 1 pkt 7 kpk, polegającym na braku umorzenia postępowania wobec tego oskarżonego w sytuacji, gdy o czyny przypisane mu w punktach 4 i 6 wyroku rozstrzygnięto już prawomocnie w postanowieniu o umorzeniu postępowania przygotowawczego w innej sprawie. Sąd Apelacyjny, uzupełniając postępowanie dowodowe na rozprawie odwoławczej, przeprowadził dowód z kopii postanowienia Prokuratury Rejonowej K.Wschód w K.z dnia 21 grudnia 2009 roku, sygn. (...). Przeprowadzenie tego dowodu nie dało jednak podstaw do jednoznacznego rozstrzygnięcia na tym etapie postępowania i w oparciu jedynie o ten dokument, czy istotnie w sprawie zachodzi stan rzeczy osądzonej. Ponieważ zaś również w części dotyczącej tego oskarżonego z powodu braków pisemnego uzasadnienia wyrok podlegał uchyleniu, a sprawa przekazaniu do ponownego rozpoznania, kwestia ta będzie musiała być zbadana szczegółowo przez Sąd Okręgowy w Katowicach w postępowaniu ponownym. Sąd ten winien zwrócić się o akta wspomnianej sprawy do Prokuratora, zapoznać się z nimi i poddać je analizie pod kątem tego, czy istotnie w umorzonym postępowaniu przygotowawczym zarzucono P. K.to samo, co w postępowaniu niniejszym. Zwrócić trzeba uwagę na to, iż owo postępowanie przygotowawcze dotyczyło przestępstwa z art. 286 § 1 kk i inne, podczas gdy w niniejszym postępowaniu oskarżonemu zarzucono popełnienie przestępstwa w formie zjawiskowej a więc z art. 18 § 2 i 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk. Nadto czas popełnienia przestępstw zarzucanych oskarżonemu w niniejszej sprawie to okres od lutego 2002 roku do kwietnia 2002 roku oraz od maja 2002 roku do lipca 2002 roku, zaś czyn zarzucany P. K.w postępowaniu prawomocnie umorzonym miał zostać popełniony w okresie od lipca do grudnia 2002 roku. Pokrzywdzonym w sprawie prawomocnie umorzonych miało być (...) SA, w przypadku zaś czynu zarzucanego oskarżonemu w punkcie X części wstępnej wyroku w niniejszej sprawie pokrzywdzonym działaniem oskarżonego miała być Spółka (...) SA. Wszystkie te elementy powinny być w polu widzenia Sądu I instancji przy ponownym rozpoznaniu sprawy i analizie akt sprawy Prokuratury Rejonowej (...)w K.syg. Akt (...). Rozważania dotyczące zależności pomiędzy przedawnieniem karalności czynu z art. 258 § 1 kk, a włączeniem do kwalifikacji prawnej czynów przypisanych oskarżonemu art. 65 § 1 kk przedstawił już Sąd Apelacyjny wcześniej. Odniesienie się do tej części zarzutów apelacji, które dotyczą naruszenia prawa procesowego, w szczególności w zakresie postępowania

dowodowego, nie jest możliwe, z uwagi na istotne braki pisemnego uzasadnienia Sądu I instancji również w tej części. Jednocześnie jednak należy stwierdzić, iż wbrew wnioskowi odwoławczemu zawartemu w tej apelacji, zebrane w sprawie dowody nie pozwalały Sądowi Odwoławczemu na podjęcie decyzji o uniewinnieniu oskarżonego od popełnienia zarzucanych mu czynów. W konsekwencji również i ta część wywodów apelacji, która sugeruje ewentualne przyjęcie, iż działanie oskarżonego wyczerpywało znamiona art. 296 § 4 kk nie może być merytorycznie przez Sąd Odwoławczy oceniona. Dotyczy to również uwag obrońcy odnośnie wymierzonej oskarżonemu kary. Podkreślić należy to, że w postępowaniu ponownym Sąd I instancji winien szczególną uwagę poświęcić przesłuchaniu świadka J. K., to bowiem z tego dowodu wydaje się wypływać najwięcej informacji, dotyczących działania oskarżonego P. K.. Z uwagi na to, dowód ten winien zostać następnie szczegółowo i wyczerpująco oceniony, a nie można tracić z pola widzenia tego, że zeznania J. K. nie były jednolite. W razie sporządzania zaś pisemnego uzasadnienia, dokonane oceny powinny znaleźć wyczerpujące odzwierciedlenie w tym dokumencie. Uzasadnienie zaskarżonego wyroku, poza zrelacjonowaniem części zeznań tego świadka, ocen takich nie zawiera.

Odnośnie apelacji obrońcy oskarżonego Z. J.

W przypadku tej apelacji stwierdzić trzeba, iż praktycznie nie jest możliwe merytoryczne odniesienie się do jej zasadności, z powodu wadliwie sporządzonego uzasadnienia zaskarżonego wyroku. Sąd I instancji nie wskazał, jakie dowody świadczą o tym, iż oskarżony poza pełnieniem funkcji wiceprezesa Spółki (...)i wykonywaniem czynności w ramach zarządu tej Spółki, miał świadomość działań innych osób oraz skutków własnych poczynań, które uzasadniałyby przypisanie mu zarzucanych przestępstw. Oskarżony konsekwentnie nie przyznawał się w toku całego postępowania do popełnienia zarzucanych mu czynów stwierdzając, iż nie miał świadomości, jakie działania prowadzi firma (...)i jakie są ich konsekwencje. Jedynym stwierdzeniem Sądu I instancji, dyskredytującym wyjaśnienia tego oskarżonego, jest odwołanie się do wcześniej omówionych zeznań świadków oraz bliżej nieokreślonych dokumentów. Brak jednak wyводу, który wiązałby logicznie podejmowane przez tego oskarżonego w ramach zarządu Spółki czynności z takimi ich skutkami, które miałyby stanowić znamiona przypisanych mu przestępstw. Kwestie te będą musiały być szczegółowo wyjaśnione przy ponownym rozpoznaniu sprawy w taki sposób, który jasno przedstawiłby tok rozumowania Sądu. Podkreślić trzeba, że nie wystarczy wskazać, jakie czynności należały do kompetencji oskarżonego i jakie działania podejmował, bez wykazania strony podmiotowej przypisanych przestępstw. Ogólne stwierdzenie, iż zamiar popełnienia przypisanego oskarżonemu przestępstwa, wynika z tego, iż mimo wstrzymania przewozów dla firmy (...)przez (...)oskarżony nadal przekazywał pieniądze dla firmy (...), co było całkowicie bezzasadne, nie może być uznane za wystarczające. Przy braku jednoznacznych informacji, pochodzących z osobowych źródeł dowodowych, potwierdzających istnienie u oskarżonego zamiaru popełnienia przestępstw, konstruowanie wniosków w tym zakresie w oparciu o treść dokumentów i czasowe sekwencje zdarzeń wymaga szczególnej pieczołowitości i dokładnego oddania przebiegu tego rozumowania w pisemnym uzasadnieniu, czego w sprawie niniejszej zabrakło. Przy takich wynikach postępowania odwoławczego, Sąd Apelacyjny nie miał możliwości odniesienia się do poszczególnych zarzutów zawartych w apelacji obrońcy oskarżonego Z. J.. Winny one jednak być w polu widzenia Sądu Okręgowego ponownie rozpoznającego sprawę. Nie był jednocześnie uzasadniony wniosek odwoławczy o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Odnośnie apelacji obrońcy oskarżonego Z. K.

Również w przypadku tego środka odwoławczego sposób sporządzenia przez Sąd I instancji pisemnego uzasadnienia nie pozwalał na właściwą kontrolę zaskarżonego orzeczenia, a w szczególności na pełną ocenę zasadności sformułowanych zarzutów apelacyjnych. Omawiając apelację obrońcy oskarżonego P. K. wskazywał już Sąd Apelacyjny na lakoniczność oceny dowodów z zeznań świadka J. K., które to zeznania stanowiły zasadniczą podstawę ustaleń odnośnie oskarżonego Z. K.. Mankament ten dotyczy w równym stopniu również tej części rozstrzygnięcia, w której Sąd I instancji przypisał temu oskarżonemu popełnienie zarzucanych mu czynów. Istotne jest to, że zeznania te modyfikowane były przez świadka w czasie postępowania, co nie zostało przez Sąd I instancji zauważone i poddane ocenie. Rację ma Sąd Okręgowy, iż J. K., podobnie jak inni świadkowie występujący wcześniej w charakterze oskarżonych, został już prawomocnie skazany za popełnienie zarzucanych im czynów w pierwotnie łącznie prowadzonym postępowaniu. Nie zwalniało to jednak Sądu orzekającego od dokonania pełnej oceny tego

dowodu i to również w aspekcie treści, jakie były przekazywane i powiązania ich z całością materiału dowodowego. Dopiero taki sposób oceny spełnia bowiem wymagania art. 7 kpk i pozwala skutecznie uniknąć zasadnego zarzutu naruszenia dyspozycji tego przepisu. Przy zachowaniu takich rygorów przeprowadzona ocena tak istotnego dla sprawy dowodu, jakim były zeznania świadka J. K., pozwala również na skuteczne i przekonujące wyeliminowanie ewentualnych, alternatywnych scenariuszy zdarzeń, jakie zostały zaprezentowane w apelacji obrońcy Z. K.. Przy tak lakonicznej i nie spełniającej wymogów ocenie tego dowodu, jak to uczynił Sąd I instancji, rzeczowe zbadanie zasadności zarzutów omawianej apelacji nie jest możliwe. Jednocześnie przedwczesne byłoby, w sytuacji wydania orzeczenia kasatoryjnego, ustosunkowywanie się do wniosku odwoławczego i ewentualnie sformułowanego zarzutu rażącej niewspółmierności kary. Niezależnie jednak od niniejszego rozstrzygnięcia Sądu Apelacyjnego, Sąd Okręgowy rozpoznając ponownie sprawę winien mieć w polu widzenia argumenty podniesione przez obrońcę oskarżonego Z. K.w apelacji i dążyć do tego, aby sporządzając ewentualne uzasadnienie również i te kwestie odpowiednio omówić.

Odnosnie apelacji Prokuratora

Omówienie skuteczności tego środka odwoławczego rozpocząć należy od najdalej idącego zarzutu, jakim było zakwestionowanie przez Prokuratora zasadności uniewinnienia oskarżonego A. K.od popełnienia zarzucanych mu czynów z punktu XIV i XV części wstępnej wyroku. W tym zakresie rozstrzygnięcie Sądu I instancji zasługiwało na akceptację. Sąd Okręgowy mimo, że bardzo oszczędnie, to jednak trafnie wskazał na szereg okoliczności, które uzasadniały wniosek, iż oskarżony nie dopuścił się zarzucanych mu czynów. Z zapisów pisemnego uzasadnienia jawi się właściwa ocena jakiej dokonał Sąd I instancji, iż postawienie przez Prokuratora zarzutów oskarżonemu A. K.opierało się na utożsamieniu jego odpowiedzialności karnej z faktem pełnienia funkcji wiceprezesa w Spółce (...). Kolejne przytoczone przez Sąd I instancji argumenty są prawidłowe, a jednocześnie nie wyczerpując listy powodów, dla których rozstrzygnięcie o uniewinnieniu tego oskarżonego uznane musi być za przekonujące. Przesłanki te podzielić można na dwie grupy. Jedne to takie, które wypływając z faktycznych zachowań oskarżonego A. K.w czasie objętym zarzutami. Potwierdzić należy to, że istotnie w tamtym czasie oskarżony ten nie zajmował się już w sposób faktyczny bieżącymi sprawami firmy (...). Organizował bowiem prace innego zakładu. Nie oznacza to jednak, że trafnie wskazał Prokurator na to, iż potwierdzenie przez świadka H. K.tego, iż A. K.był widywany w tamtym czasie w siedzibie swojej firmy jest równoznaczne ze złamaniem logiki toku rozumowania Sądu I instancji. Nie podważa również trafności ustaleń Sądu Okręgowego to, iż podpisy tego oskarżonego odnaleźć można na wskazanych w uzasadnieniu apelacji dokumentach. Autor tej apelacji wydaje się bowiem odrywać swoje rozumowanie od dowodowych realiów niniejszej sprawy. Wszystkie przytaczane przez niego argumenty mogłyby być skuteczne gdyby istniały informacje, szczególnie z jakiegokolwiek osobowego źródła dowodowego o tym, że A. K.znane były jakiegokolwiek przestępne ustalenia z przedstawicielami firmy (...). Przy wyjaśnieniach oskarżonych P. K.oraz Z. J., którzy zaprzeczają swojemu sprawstwu i nie obciążają niczym A. K., takiego dowodowego powiązania przytaczanych przez oskarżyciela faktów brak. To samo dotyczy przytaczanych wypowiedzi oskarżonego P. K.o kolektywnym podejmowaniu decyzji przez zarząd i informowaniu się na temat aktualnej sytuacji. Wszystkie te elementy mogłyby być istotne jedynie przy założeniu, że oskarżony P. K.sam przyznawałby się do zarzucanych mu czynów i obciążałby A. K.. Kiedy jednak jego wyjaśnienia takich elementów nie zawierały wiązanie wskazanych okoliczności ze sobą nie ma sensu. W drugiej grupie przesłanek wskazać trzeba również na inne elementy, których oskarżyciel nie eksponuje. Jest to zatem sposób reprezentacji Spółki, w którym P. K.jako prezes zarządu upoważniony był do reprezentacji jednoosobowej, z czym nie da się logicznie pogodzić sposobu sformułowania postawionego oskarżonemu A. K.zarzutu z art. 296 § 2 i 3 kk. Mieć trzeba na uwadze również to, że z uwagi na sposób opisu zarzucanego temu oskarżonemu przestępstwa podżegania i pomocnictwa, dla ich skutecznego wykazania, konieczne byłoby, w razie braku dowodowej istotności wyjaśnień współoskarżonych członków zarządu Spółki (...), jakiegokolwiek powiązanie osoby A. K.z relacją dostarczających istotnych dla oskarżyciela informacji ze strony prowadzących Spółkę (...). Zeznania J. K.w żadnym miejscu nie wskazują zaś na jego wiedzę na temat ewentualnego zaangażowania A. K.w przestępczy proceder, bądź przynajmniej świadomości tego, że takie działania są prowadzone. Reasumując należało uznać, że wskazane przez Prokuratora argumenty w ramach podniesionego zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych w związku z uniewinnieniem oskarżonego A. K.nie były uzasadnione, a orzeczenie Sądu I instancji w tej części jest prawidłowe i trafne.

Pozostałe zarzuty tej apelacji dotyczyły tych rozstrzygnięć, co do których konieczne stało się orzeczenie o charakterze kasatoryjnym. Trafnie jednak Prokurator wskazał na to, iż Sąd I instancji nie uzasadnił w sposób prawidłowy swoich decyzji o warunkowym zawieszeniu wykonania kar pozbawienia wolności wobec tych oskarżonych, którzy odpowiadali w warunkach art. 65 § 1 kk. Pamiętać należy o tym, iż w takiej sytuacji stosowanie tego środka probacyjnego opiera się na dyspozycji art. 69 § 3 kk, co nakłada na Sąd orzekający obowiązek wykazania, że zachodzi wypadek uzasadniony szczególnymi okolicznościami. Chybiony jest zarzut obrazy przepisów prawa materialnego, a to art. 296 § 1 kk w sposób opisany w apelacji. Wbrew twierdzeniom Prokuratora, powołanie w podstawie skazania przy podanym opisie czynu art. 296 § 2 i 3 kk jest wystarczający dla prawidłowego rozpoznania, za jaki typ przestępstwa odpowiedzialność przypisano. Podsumowując zatem ocenę apelacji Prokuratora stwierdzić trzeba, że w części kwestionującej zasadność uniewinnienia oskarżonego A. K. nie była ona uzasadniona, zaś pozostałe argumenty mogą mieć dopiero znaczenie w razie ponownego uznania winy oskarżonych i kreowaniu wobec nich konsekwencji karnych.

Z urzędu zauważyć należy jeszcze to, iż rozstrzygając o warunkowym zawieszeniu wykonania kar wobec oskarżonych oraz oddając ich pod dozór kuratora sądowego, Sąd I instancji częściowo nieprawidłowo powołał przepisy stanowiące podstawę warunkowego zawieszenia kary i oddania pod dozór kuratora, które to podstawy muszą być skorelowane z odpowiedzialnością oskarżonych w ramach art. 65 § 1 kk. Innym istotnym uchybieniem jest to, iż oskarżonemu M. K. przypisano popełnienie przestępstwa kwalifikowanego jako występki z art. 271 § 3 kk w zb. z art. 273 kk i art. 270 § 1 kk i art. 18 § 3 kk w zw. z art. 299 § 1 kk w zb z art. 299 § 5 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 § k.k., podczas gdy w opisie czynu zarzucanego temu oskarżonemu (punkt III części wstępnej wyroku), przejętego bez zmian do punktu 2 części rozstrzygającej wyroku, brak ustalenia, że przypisanego czynu oskarżony ten dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw. Również i te kwestie winny być w polu widzenia Sądu Okręgowego w czasie ponownego rozpoznania sprawy, przy uwzględnieniu kierunku i zakresu zaskarżenia rozstrzygnięcia odnośnie tego oskarżonego.

W wyniku tak przeprowadzonej kontroli odwoławczej, z powodów przytoczonych wyżej, Sąd Apelacyjny utrzymał w mocy zaskarżony wyrok w części obejmującej uniewinnienie oskarżonego A. K. od zarzucanych mu przestępstw opisanych w punktach XIV i XV części wstępnej wyroku. Nadto utrzymano w mocy zawarte w punkcie 15 wyroku rozstrzygnięcie o umorzeniu postępowania karnego o przestępstwa z art. 258 § 1 kk zarzucane wszystkim oskarżonym. W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok został uchylony, a sprawę w tej części przekazano Sądowi Okręgowemu w Katowicach do ponownego rozpoznania.

Na podstawie art. 636 § 1 kpk, w odniesieniu do części rozstrzygnięcia, dotyczącej utrzymania w mocy orzeczenia o uniewinnieniu oskarżonego A. K., kosztami postępowania odwoławczego obciążono Skarb Państwa.